

beflage, om det skulde vise sig, at Beløbet ikke blev bevilget.

Nr. Andersen: Da jeg havde hørt det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) udtale sig om Forslagene under Nr. 25 og 27, da troede jeg, at man havde hørt omtrent Alt, hvad man kunde vente at faae at høre om Forslaget fra denne Side; men jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem, som kom efter ham, Medlemmet for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), overtlyede mig om, at det Bedste dog var tilbage, da det ærede Medlem for Veile havde sluttet. Vi Medlemmer af Finantsudvalget, som ikke have kunnet tiltræde dette Forslag, som gaar ud paa, at Amtsraadene og Sogneraadene skulle forestaa denne Uddeling af Præmier, have ment, at det var urigtigt at gaa denne Vej, for det Første fordi man aldrig tidligere var gaaet denne Vej i flige Sager, og dog har der jo, som almindelig bekjendt, i en lang Række af Aar været uddelt Præmier til Fremme af Agerbrug i deslige Netninger, uden at det nogensinde er faldet Nogen ind at gaa til Amtsraad og Sogneraad i saa Henseende. Men hvad der især har staaet for mig som det Uheldige i at gaa til Sogneraadet, har været det, at jeg tror, at de Erklæringer, som ville indkomme fra Sogneraadene, virkelig ikke ville være i Stand til at oplyse Noget. Det er Noget, som ligger i Sagens Natur, at ethvert Sogneraad vil, saa godt som det paa nogen Maade kan forsvare det, anbefale sine Sognemænd til at komme i Betragtning, og det stiller sig vistnok saaledes, at der i ethvert Sogn er Een eller Flere, som egne sig mere til at komme i Betragtning end Andre i samme Sogn, og at Sogneraadet saaledes kan være i sin fulde Ret til at tro, at det har handlet rigtig, naar det saaledes fremstiller Een eller Flere til at komme i Betragtning ved disse Præmier. Jeg har derfor troet, at naar Amtsraadet har læst samtlige indkomne Erklæringer fra Sogneraadene, vil det ikke være en Smule klogere paa, hvem det skulde give Præmie, end det var, inden det havde læst nogen af dem. Derfor har jeg troet, at det vilde være urigtigt at gaa denne Vej med Uddelingen.

Men det ligger jo temmelig tydeligt i de Herrens hele Stilling til Sagen, at de helst saae, at der slet Intet blev bevilget i dette Tilfælde; det er noget saa Ubetydeligt, siger de, at det ikke er værd at hyde Jolk, det kan ikke forslaa noget; nei, lad os give dem Noget, der er Forslag i, noget Virkeligt, og det, der her er foreslaaet, vil, siger man, mest komme de Formuende af denne Samfundsklasse, som her er Tale om, til Gode, medens det ikke kommer dem til Gode, der trænge haardst dertil. Det er nu en løstelig Betragtning af hele dette Forhold, og det forekommer mig at være et aldeles falsk Syn, man har paa denne Sag; thi her er ikke Tale om at hvide nogen Understøttelse, men kun om at hvide en Opmuntring, og, dersom man ikke vil sige, at Alt, hvad der hidtil er gjort ved Uddelingen af Præmier med Hensyn til Fremhjælpning af Agerbrug, har været aldeles spildt, saa forekommer det mig at være høist urigtigt at tvivle om, at det, som her tilsigtes, skulde kunne naas. Der er vistnok ikke nogen Maade, hvorpaa en uformuende Husmand bedre kan hjælpes frem, end ved at han kommer efter at bringe et noget større Udbytte ud af sin Jordlod. At Exemplet har en stor Indflydelse i alle Forhold, er jo Noget, vi kjende, og naar det bliver Jolk bekjendt, at der er Præmier at faae for at dyrke deres Jordlodder godt, vil mangen En nok lægge sig derefter, om ikke af andre Grunde, saa fordi han veed, at der er Præmier at faae, og det vil ganske vist efterhaanden føre til, at Flere og Flere komme ind paa denne bedre Dyrkning, som jeg anser for at være et af de sikreste Midler til at fremhjælpe Husmændene. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds mente, at, om han end ikke ser saa langt, saa ser han dog sikkrere, saa langt han ser, og han hentydede til en Bemærkning af mig under en anden Sags Behandling; men jeg tillod mig den Gang at paavise ved Citater af Folkethingstidenden, at det ærede Medlem til forskjellige Tider, der dog ikke ligge saa meget fjernt fra hinanden, har havt et aldeles forskjelligt Syn paa en og samme Sag, og derfor maa det ærede Medlem tilgive os, at, om han end mener selv, at han ser sikkert, saa mene vi Andre, at, naar